

(تاریخ روم)

﴿ بسم الله تعالى ﴾

(۱)

خدا را سپاسگزار و از طالع خود راضی و شادم که موفق بایفای عهد شده
و بطوریکه در دیباچه تاریخ امریکا بدستان بی آلایش خود یعنی شاگردان
مدارس و عده کرده ام اینک با مساعدت گرامی مجله ارمغان با منتشر یک جلد دیگر
از آن سلیمانه کتابهای مقید و شیرین نائل گردیدم . یکی از محسنات این کتاب‌ها
اینست که تاریخ آمیخته با سرگذشت‌های شیرین و داستان‌های قشنگ و جاذب
است که فقط خواتنه را خسته نمیکند بلکه هر کم ذوقی را بسرمیل و رغبت می‌آورد .
بدیهی است تاریخ مملکت وسیع و پهناور روم را که متسکیو آن فیلسوف
بزرگ و عالم مشهور در تعریفش گفته است : (روم بمنزله سر است و دنیا یعنی
ربع ملکون بدن) نمیتوان باین اختصار و اجمال دانست .
شرح علل و بزرگی روم و احوال مشاهیر آن دوره تمدن و اقتدار روم
قدرتی است که طالب تحصیل آن میتواند عمری را صرف آموختن و مطالعه
آن بنماید !

نویسنده‌گان و ارباب ذوق و اطلاع کتابهای زیادی در عظمت و احاطه آن
نگاشته‌اند . آنچه این بندۀ تدارک نموده و از نظر خوانندگان محترم می‌گذرد
و پرستی است برای آشنا کردن ذهن و مأوس نمودن اشخاص بکلی بی خبر
ونونهالان مبتدی که در هر حال بایستی تا این اندازه از اوضاع و کلیات یک مملکت
عظیم تاریخی مطلع و با اسمی بزرگان آن سرزمین آشنا باشند . از خداوند
توفيق می‌طلبم که بنشر تاریخ یونان و انگلستان و فرانسه که بهمین سبک تهیه شده
و مهیای طبع است بشوم . نجفقلی معزی - حسام الدوله سابق

﴿آن داستان بنای روم - نژاد رمنها - حکومت روم﴾

وقتی نقشه اروپا نگاه کنید در جنوب آن شبه جزیره می بینید مانند چکمه که به طرف آنرا بحر مدیترانه و ادریاتیک احاطه کرده این شبه جزیره ایطالیاست که در شمالش کوه «آلپ» مستور از برف و فاصل بین ایطالیا و فرانسه و سویس و اتریش است و از طرف دیگر رشته جبال «آپن» دیده میشود گرچه بعظمت آلپ نیست ولی دارای معادن سنگ مرمریست که یکی از موجبات واسباب زینت و قشنگی ایطالیاست .

ایطالیا بواسطه موقعیت جغرافیائی که در جنوب اروپاست و در شمالش کوههای مرتفع واقع شده که مانع از ورود بادهای سرد و گزند است دارای هوای معتدل و مطبوع میباشد بطوریکه اغلب بیانات و گیاه هایی را که در سایر ممالک شمالی باید در گرمخانه و محل های منقف بازجحمت و موازنیت زیاد پرورانید در اراضی وسیع و هوای آزاد این مملکت چخویی یخویی روئیده و نمو میکند بلکه اکثر گلهای زیبا و سبزه های لطیف یخوی خود روئیده و بحد وفور دیده میشود .

اشجار پرتقال و بادام پو افغان و انواع گلهای سرخ یخی غیره پر از شکوفه و میوه هستند . محصول تاک وزیتون در ایطالیا خوبی زیاد و ضرب المثل است . اراضی فوق العاده مستعد و حاضر لخیز است بدون رحمت و سعی زیاد محصول فراوان است .

سلامت هوای بقدیری است که تمام سال را میتوان در هوای آزاد زندگانی کرد و در زیر آسمان صاف و آبی رنگ بسر برد . این اعتدال هوای واستعداد زمین و مناظر قشنگ ایطالیا همواره از دیرگاهی مردم را بدان سرزمین جلب و متوجه میکرده است .

از زمان خیلی قدیم که مسافرین و سیاحان بدانجا گذر نموده و از وضیت وصفا و طبیعت آنجا نقل کرده اند مردم ب اختیار هجوم آورده و رحل اقامت افکنده اند. تاریخ صحیح و کاملی از چگونگی جمعیت و اهل ایطالیا بطور تحقیق در دست نداریم. آنچه شنیده شده سکنه قدیم و اولیه از آسیای وسطی آمده اند شاید جمعیت این اشخاص در وطن خودشان بقدری زیاد بوده که از حیث محل در مضيقه افتاده اند ناچار مملکت خودرا ترک نموده و در تجسس چراگاه خوب و زمین مستعد و مرغوب برآمده اند. پس از گردش و جستجوی زیاد بالآخره بکوه بزرگ آلب رسیدند. بعضی از آنها از کوه بالا رفته و از مشاهده دشتهای خرم واراضی سبز و قشنگ ایطالیا بشکفت آمده رفقا و همراهان را آگاه کرده همگی برای عبور از کوه شتاب نمودند و یکسره باخانواده و اثنایه مواشی خودرا بایطالیا رسانیده اند این اشخاص ابتدا خیلی خشن و سخت و بکلی عاری از تمدن بودند بعدها تدریج ساختن خانه و مسکن و پختن غذا را آموخته رفته بساختن ظرفهای خبلی سنگین و بی تاسب از گلهای خام مبادرت نمودند ریشتن و باقتنیش مواشی و حشم و لباسهای ساده را فرا گرفتند در بدو امر هرخانواده تنها و متفرد زندگانی میکرد و بعد احساس نموده که اگر یکدیگر نزدیک تر شده و باهم زیست کنند یشتر میتوانند بامور زراعتی پرداخته و هنگام شگار بهتر موفق شوند و در موقع خطر آسانی معکن است از خود دفاع نمایند. باینجهة هر چند خانواده در تحت سرپرستی بزرگتر وقوی ترین مردان خود تشکیل قیله داده و آنها را رئیس و پیشوای نامیدند وظیفه ایشان انتخاب محل واقامت گاه مناسب و پسندیده بود که در موقع جنگ و خطر دستور دفاع بدنه و در صورتیکه وظیفه خود را بطور شایسته انجام می دادند رئیس یاشاه قیله میشدند. کم کم عده قبایل یا ممالک کوچک خیلی زیاد و در

تمام ایطالیا متفرق شدند و هر قدر که این قبایل با تروت تو می‌شدند بروزت متصرفات خود می‌افزودند. رومی‌ها از نژاد همین قبایل هستند که مسکن آنها در آن زمان بزرگترین شهرهای دنیا بوده تاریخ‌خواهی که در خصوص این مردم نوشته‌اند قرنها بعد از تأسیس روم بوده اسناد و نوشتگات معتبری در دست نیست بلکه پایه واساس آنها افسانه‌های بوده که باطفال آموخته و آنها حفظ نموده و نسلا بعد نسل برای اعقاب خویش یادگار گذاشته‌اند.

بدینهی است مرور زمان و تکرار زیاد آن قصه‌ها را تغییر داده و باحدس و تصور آنها را بهم مربوط کرده و یک وقت هم آنها را حقیقت بنداشته و باور نموده‌اند مثل اینکه شما حالا داستانها را از اول خواهید خواند ولی باید دانست که قسمتی از این وقایع حقیقت نداشته و رخ نداده است لیکن از آنجائی که تشخیص افسانه از تاریخ صحیح آسان نیست بهتر اینست که هر دو قسم را خواند و تفکیک حقیقت را از قصه بتحقیقات کاملتری واگذشت.

فصل دوم

فرار از شهریکه در حال سوختن است

(تروا) یکی از شهرهای بزرگ آسیای صغیر مدت ده سال تحت حصاره بود و موقعیکه اهالی این مملکت بایوناتیها مشغول جنگ بودند کنه ایطالیا چندین مملکت تقسیم شده یکی از آن قبایل معروف با تروکن‌ها و دیگری لاتین‌ها بوده اولی قسمت شمال ایطالی یعنی بالای چکمه را تصرف کرده و آن مملکت را اترووریا نام نهاده بودند و قسمت جنوبی را لاتین‌ها لاتیم می‌خوانند و اهل هر مملکتی اوامر پیشوا یاشاه خود را مطاع دانسته و از روی عقیده یاشان علاقه داشتند در آن اوقات اسم بادشاه لاتیم لاتینس بود و دھر قشنگی داشت موسوم به «لاوین ایا» و چون مشارالیها بن بلوغ رسید پدرش خواست همسر

مناسبی برای وی انتخاب نماید در این فکر بود شی خواب دید که خدایان مملکت با او اظهار نمودند که مرد مناسب برای همسری دخترش شخص غربی است که قریباً وارد لاتیم می‌شود. لاتینس از این خواب خیلی مخاطب و پریشان گردید زیرا عیاش طرفدار و صفات تابرس پادشاه مملکت مجاور بود و به پادشاه شوهر خود اصرار داشت که زودتر اجازه انعقاد می‌جاس جشن و عقد را صادر کند لیکن پادشاه مسامحه می‌گذرانید زیرا نایل باین عروسی نبود در خلال این احوال (ترووا) بتصرف یونانیها در آمد و تروجن‌های شجاع را موقع ورود شهر از دم تیغ تیز گذرانیدند بطوریکه عدها قلیلی از سکنه باقی مانده بود. یکی از نجات یافته‌کان آنیاز نام پسر انجی‌سن وعمو زاده پادشاه ترووا بود و مادرش ربه النوع وجاہت معروف به ونوس چون نمی‌خواست پرسش با تروجن‌ها هلاک شود لهذا در آتشب تیره و مخفوف که یونانیها محربانه داخل شده شده و خانه‌ها را آتش زده و غارت می‌کردند خودرا ظاهر ساخته و بوی فهماند که مقاومت یافایده است واز او خواست که با تمام خانواده خویش از شهر فرار کند. آنیاز میدانست که اوامر خدایان جتمی الاجراست بنا بر این بدون مسامحه جنگ را ترک کرده با کمال قیام کتاب خانه شتافت پدر پیر ناتوانش را بدoush گرفته و دست پالن کوچکش را از دست و در عقب زن و خدمه روان شده و از شهر نیم سوخته که هنوز شعله‌های آتش در حال ترقی و توسعه بود فرار کرد. این قافله غریب و کوچک پس از طی مسافتی برای رفع خستگی در دیری بناد برده و به سد استراحت در آن محل رحل اقامت افکند.

آنیاز در سدد رسیدگی و پرسش حال همراهان برآمد متأسفانه معلوم شد عیال عزیزش مفقود شده از فرط حزن و یأس دیوانه وار برای یافتن همسر خود مراجعت کرد و ب اختیار خودرا داخل شهر و میان زبانه‌های آتش نمود

همه‌جا فریاد کنان می‌دوید و عیال خود را باسم می‌خواند ناگاه شخصی جواب گفت که آن زن کشته شده و آخرین آرزویش این بوده است که پنجای امنی فرار کرده مملکت جدیدی احداث و همسر خوبی بعض انتخاب نموده و در نهایت آسایش مشغول عیش و عشرت باشد.

بیچاره ایناز بعد از شنیدن این خبر مأیوس و ملول مراجعت کرد و دید عده قلیلی که موفق به راز و نجات خود شده در همان دیر ملتجمی گشته اند از دیدار این تروجن‌های نجیب که قسم یاد کرده بودند تازنده اند دست از روی برندارند خوش وقت شده بلا درنگ پاسبینه کشته نهاده و بدون داشتن مقصد معینی در روی دریا روان شدند.

ایناز تصمیم داشت مملکت جدیدی احداث نماید اما نمیدانست در کجا چند محلی را در نظر گرفت لیکن موفقی بانجامش نکرد و با آخره با آنجی سفر پدر پیر مشورت کرد مشارایه چون مرد عاقل و متذکر بود هنگام فرار خدا ایان خود را همراه آورده بود جواب داد به تو آنست که بامشورت و رأی آن تصاویر باشد لهذا نذورات معموله پنج آورده و قربانی کردند ایناز شب بعد را خواب دید و مأمور شد که بایطایلیا برود یعنی همان مملکتی که یکی از اجدادش از آنجا به تروا رفته بود.

بنابراین با کسانش بطرف مغرب رهپار گردید و از اشکالات و سختیهای که در این مسافت پیش بینی نمی‌شد هیچ اندیشه نکرد و میدانست تا بختی کار بجائی نرسد که بحکم احیان طبقه‌ای غذا را نخورند بمقصود نخواهند رسید و قادر بتوقف و توطن در محلی نخواهند بود بعلاوه ایناز مرد شجاع و قوی قلیل بود و از قحطی و سایر مخاطرات ایم و وحشتی نمی‌داشت و در طلب مقصود همواره کشته میراند. در آن قسمت از دریای مدیترانه جز ایز بیشماریست که کمتر از

ظرف بحریمایان و کشتی نشینان غایب می‌ماند . الیاز برای رفع خستگی و احتیاجات در آن جزایر پیاده شده توقف های مختصری مینمود لیکن برای احتراز از غصب خدایان جرئت نمی‌کرد که زیاد بماند و تصور می‌کرد که مخالف میل خدایانست و محتمل است همراهانش با آتش خشم آنها بسوزند . تروجن ها با اینکه از این مسافت طولانی و نداشتن مقصد فرسوده و آزارده بودند و در هر جزیره و عصمه می‌خواستند بطور دائم و قطعی اقامت کنند لیکن بواسطه فرط علاقه و محبت نسبت به الیاز اوامر مشارا به را که مبنی بر ادامه مسافت بود بعیل و رغبت خود ترجیح می‌دادند و رو ترش نمی‌کردند .

فصل سوم

شاھکار وزیر دست

الیاز و همراهانش بعد از مدت‌ها کشتی رانی در آبهای مدیترانه بالآخر به جزیره سیل رسیدند بطوریکه در نقشه دیده می‌شود این جزیره یک قسمت زمین سه گوشه ایست در نزدیکی پنجه چکمه که شبه جزیره ایطالیاست پس از چند روز استراحت در آن محل انجی سر پیر زندگانی را وداع کرد الیاز با نهایت حزن و افسرگی مراسم تجهیز و تدفین پدر خود را بعمل آورد و مهیایی عزیمت گردید زیرا میدانست که در این سرفصل نمی‌تواند زیست کند و آنجارا اقامت گاه دائمی خویش قرار دهد .

متأسانه خدایان معبد تروجن‌ها در آنموقع با پرستندگان خود بی‌رغبت و میل شده و موجات زحمت وابذاء ایشان را فراهم می‌آورند مثلاً طوفان سخت و مدهشی برپا کرده بودند که کشتی‌های الیاز دائماً بحضور گرداب‌ها و قله امواج پائین و بالا میرفتند بطوریکه بعضی از کشتی‌ها و مسافرین غرق و هلاک شدند والبته اگر خدای دیگری بکمک و مساعدت ایشان قد راست نکرده و طوفان